

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatus De// Beneficiis// Amplissimus,// Et Doctissimus

Garcia, Nicolaus

Coloniae Allobrogvm, 1618

Cap. 11. Quod non sit irregularis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98550](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98550)

primum non esse contra substantiam monachatus, sed
 97 contra constitutionem Ecclesie. Quæ doctrina plane
 conuincitur ex dictis: nec enim est curandum de
 etymologia vocabuli, sed de substantia rei, licet quod
 attinet ad proprium sit vera in sensu explicato supra
 n. 62. & 87. & 92.
 98 Et ita professio facta cum conditione, pacto, seu
 modo de retinendo, seu habendo proprio, non valet,
 sed vitatur ex tali adiectione, ut pote contra sub-
 stantiam illius, argument. cap. final. de conditionibus
 apposit. & l. per seruum. §. 1. ff. de usu & habitatione.
 ubi id tenet glossa. Abbas in dict. cap. final. numero
 7. & in cap. final. qui clerici, vel vouentes, numero 6.
 Decius in auctor. ingressi. Codic. de Sacrosanct. Eccle-
 siis numero 22. Couarruias in quarto 2. par. cap. tertio
 §. primo numero 18. Salzedo a Bernardum Diaz regul.
 521. Gratianus regul. 320. numero secundo, Menchaca
 libro tertio de successione creatio. §. vigesimo primo, nu-
 mero 177. Spino de testament. gloss. 12. numero 12. Za-
 uillos quest. 85. qui alios citant, & dicunt commu-
 nem, & Ludouicus Lopez instructor. conscient. secundo
 tom. secunda par. cap. 42. circa finem. & Lessius de in-
 stituta & iure libro 2. cap. 41. num. 63. & Ioan. Ramirez
 99 de consir. ordin. D. Iacobi c. 11. a numero 18. Licet contra
 teneant gloss. in dict. auctor. ingressi. & in cap. salet.
 32. 92. quam sequuntur Imola Felin. numer. 75. & Ri-
 pa 82. in c. cum M. Ferrar. de constit. & Iaso, qui quin-
 que opiniones refert in d. auctor. ingressi. ex num. 30.
 Bernar. Diaz. d. reg. 521. Gregor. Lopez in l. 2. tit. 7.
 100 par. 1. gloss. 2. ubi Humada. Nec obstat tex. in dict.
 capite finali, qui clericis, vel vouentes, quia intelligi-
 tur de retentione, seu reservatione bonorum ad
 vsum proficentis in domo propria pro suis necessi-
 tatibus tanquam obedientiarum, & ex voluntate præ-
 lati, ut in dubio videtur iuxta naturam actus; & ut
 potius valeat, quam pereat, glossa ibi, verbum in do-
 mo propria. & Abbas num. 5. & 6. Nauarrus commen-
 tario 2. de regularibus super cap. non dicatis 12. quest. 1
 num. 4. alias 46. Couarruias, Salzedo, Gratian. &
 Ludouicus Lopez, & Ramirez supra, de quo latius
 nos alias in quadam repetitione dicti cap. fin. de con-
 dit. apposit. ubi interpretamur l. cum precario ff. de pre-
 cario. & l. ubi ita donatur. ff. de mortis causa donatio.
 cum aliis.

CAP. XI.

Quod non sit irregularis.

SUMMARIA.

Cum beneficium detur propter officium, oportet, quod
 promouendus ad illud non sit irregularis, n. 1. Provi-
 sioue beneficii facta irregulari est nulla, n. 2. & pro-
 batur n. 3. Quamuis non esse nullam ipso facto, sed va-
 lere, donec primum teneant Innocentius, & alij, n. 4.
 Et procedit etiam in beneficiis simplicibus, contra Ce-
 rolam, n. 5.
 Homicida, qui est irregularis, nec ad ordines promoue-
 ri potest, beneficium obtinere nequit, & collatio illi fa-
 cta est nulla ipso iure, a n. 6. ubi adducuntur decisio-
 nes Rota n. 7. & 2. seqq.
 Prædicta doctrina procedit, etiam si antea quis haberet ius
 ad rem, ad beneficium, nam huiusmodi ius exprimitur per
 irregularitatem sequentem contra actum ex homicidio,
 vel alias n. 10. Quis possit cum homicida dispensare
 2. Tom.

remissive, n. 11.
 Hæc ex Concilio Episcopi possunt omnino dispensare
 in irregularitate ex homicidio casuali occulto, nec de-
 ducto ad forum contentiosum, ut in c. 6. l. 24. de re-
 fo. n. 12.
 In isto decreto Conc. non comprehenduntur inferiores
 habentes iurisdictionem ordinariam, & quasi episco-
 palem, nec etiam prelati regulares, sed tantum Episco-
 pi primatiue quoad omnes alios, n. 3. Etiam si inferiores
 sint nullius diocesis, a n. 14. & seqq. Quorum subditi
 debent pro dispensatione seu absolutione, de qua ibi,
 recurrere ad Papam, n. 19. & idem est in exemptis, li-
 cet non sint nullius diocesis, nam non sunt subditi E-
 piscopi, nec eis possunt subicere, nisi in casibus à iure
 expressis, n. 20.
 Non excluditur capitulum sede vacante, n. 21. quamuis
 loquendo de absolutione hæresis contrarium teneat P.
 Ledesius, cuius rationibus satis fit, n. 22.
 Episcopi illarum regionum, in quibus concil. Trid. recep-
 tum adhuc non est, non possunt vii ista facultate con-
 cessâ in d. decreto, n. 23.
 Cum homicida voluntario etiam occulto, sub quo intelli-
 gitur etiam mandans & consulens, nullo modo pote-
 runt Episcopi dispensare, nec etiam ad minores, aut
 beneficium simplex contra aliquos, nu. 24. & 25. Licet
 ante concilium possent, n. 26.
 Nec cum homicida casuali non occulto, poterunt hodie
 Episcopi dispensare etiam ad minores ordines iam
 susceptos, aut beneficium simplex, ad quod antea pote-
 rant, n. 27. Quamuis contra teneant Nauar. & alij,
 dicentes, quod quantum ad homicidam casuale nihil
 innouauit concilium, n. 28. quorum sententia poterit
 procedere in mutatione membri, in qua etiam vo-
 luntaria nihil innouauit concilium, & in ea etiam vo-
 luntaria, si est occultus, potest Episcopus dispensare ex
 d. c. 6. nu. 29. Appellatione enim homicidij non venit
 mutilatio, a num. 30. & 2. seqq. Quamuis contrarium
 sentiant aliqui, n. 33.
 Similiter quo ad homicidium voluntarium iustum nihil
 videtur innouasse concilium, & sic in isto poterit hodie
 etiam dispensare Episcopus ut antea, n. 34.
 Nuntij Hispaniarum solent habere facultate dispensandi
 in homicidio casuali, etiam publico, n. 35. & similiter
 commissarius generalis Cruciate, nu. 30. ubi ponitur
 clausula facultatis, quam explicant relati, n. 37.
 An quando in facultate dispensandi super irregularitate
 excipitur irregularitas contra rationem homicidij
 voluntarij sub illa exceptione veniat homicidium vo-
 luntarium iustum, ita ut vigore talis facultatis non pos-
 sit in eo dispensari, n. 38. Et certum est, Episcopum vigo-
 re facultatis Concilij d. c. 6. non posse in homicidio vo-
 luntario etiam iusto dispensare, nam in illo solum da-
 tur facultas dispensandi in irregularitate proveniente
 ex delicto, & sic ex illo decreto non potest dispensare
 super vlla irregularitate occulta proveniente aliunde,
 quam ex delicto proprio, n. 39.
 Quoad facultate dispensandi in omni irregularitate, ex-
 cepto homicidio voluntario, certum etiam videtur, non
 posse vigore illius dispensari in homicidio voluntario
 iusto, sed comprehendit etiam sub illa exceptione, n. 40.
 quamuis multi contrarium teneant, n. 41. & 42.
 Quod dicatur homicidium voluntarium, & quod casua-
 le in proposito, remissive, n. 43. & ponuntur declaratio-
 nes S. Congregationis, n. seqq.
 Quod dicatur occultum in proposito, & 2. auarrit, &
 alij auiunt, illud esse occultum, quod non est publicum,
 etiam si ab aliquibus sciatur, numer. 45. Sed quamuis
 ista sententia probabiliter possit admitti quoad

breuius penitentiaria, tamen in proposito verius est, occultum dici, quod non potest probari. numero 46. & seq. ubi ponuntur declarationes S. Congregationis.

Improbatur quod aut Candelabrum aureum, & alij, quod si delictum deductum sit ad forum contentiosum, non tamen probatum unde reus absoluitur, aut in Ecclesiis etiam deprimatis potest Episcopus dispensare, à nume. 48. & 2. seq. & illorum sententia admitti potest in secundo casu d. c. 6. Concilij de absolutione, numero 51.

Si post dispensationem delicta sunt deducta ad forum contentiosum, dispensatio facta prodest in foro interiori, non in exteriori, n. 52.

Ponuntur declarationes S. Congregationis, super caput 7. sess. 14. de reform. n. 53.

An impetratio beneficii facta à Papa per irregularem, seu homicidam, valeat propter clausulam in litteris Apostolicis apponi solitam, teque à quibusvis, & c. qua sumitur ex clausula supplicationis, & cum absolutione ad effectum presentiam, à numero 34. & seq. Resoluitur negative contra Cordubam, & alios: nam in dicta clausula non venit irregularis, qua non est censura, nec absoluitur, sed dispensatur. num. 56.

Facultas absolendi à censuris & penis, data per bullas, seu iubileas, non includit irregularitatem, & ita habet stylus curie. n. 57.

Qua sententia confirmatur ex inbilis, qua modo conceduntur. n. 58. & approbatur in Concilio 3. provinciali Mediolanen. num. 59. quamvis in irregularitate contraria ratione peccati contrarium teneant aliqui. num. 60.

Cum beneficium detur propter officium, ut statutum est l. p. c. 2. oportet etiam, quod promouendus ad illud non sit irregularis, facit cap. 3. & cap. diuersis fallacis, de clericis coniugatis. Collatioque seu ²provisio beneficii facta irregulari, est nulla, Dynus in reg. 1. in 6. n. 23. Felinus in cap. inquisitionis. de accusatio. nume. 7. Nec contrarium repetit nu. 8. quidquid dicat Suarez infra, Rebuff. de pacificis possess. num. 280. alias 226. Achilles dec. 341. num. 3. Caputaquen. 236. num. 4. parte 2. Couarr. in cap. Alma mater. l. part. §. 7. n. 1. & in reg. peccatum 2. p. §. 8. nume. 6. Nauar. in man. cap. 27. n. 249. ver. 6. quod omnis irregularitas. alias nu. 251. & consil. l. num. 3. de Sacrament. non iteran. & cons. 7. de temporibus ordinationum. & cons. 40. numero 3. & cons. 61. numero 2. & 6. & consil. 97. n. 14. & 15. de simonia. & cons. 42. & 44. de homicidio. Hoieda de incompatibilitate beneficiorum. l. par. cap. 24. à numer. 83. Flamin. Paril. de resignatione benefic. lib. 4. quest. 3. à num. 32. & lib. 5. quest. 3. num. 181. & quest. 6. num. 79. Ioan. Gut. Canonic. quest. lib. 1. cap. 5. n. 92. Vgolinus de irregularitate. cap. 65. in princ. & §. 1. Cerola in praxi episcopali, l. parte, verb. beneficia. §. 5. dubio; & 2. par. verb. irregularitas. §. 4. & 8. Cosmas Philiaricus de officio sacerdotis. l. p. libro 4. c. 6. ad finem. Henriquez in sum. lib. 13. cap. 14. §. 1. & c. 56. §. 1. & lib. 14. c. 2. §. 5. in tex. & glossa. Manuel Rodrig. in sum. l. to. c. 182. nu. 3. Vega in Espejo de curas, c. 12. n. 313. & Sairus de censuris, lib. 6. c. 2. nu. 21. Lessius de iust. & iure, lib. 2. c. 34. nu. 120. & Azor instit. mor. 2. p. lib. 6. c. 7. q. 2. Auila de censu. 7. p. disp. 2. dub. 6. Moli. de iust. tract. 3. dis. 78. n. 2. Quæstio ³trina satis probatur ex c. 2. in fi. de clerico pugnant. in duello. & ex cap. 2. de clerico non ordinato ministrante, & ex c. si in sua ratione, ibi: Pro eo quod, & c. de cler.

excom. missi.

Et ita tenendum est, quamuis contrariam sententiam, nempe, collationem irregulari factam non esse nullam ipso facto, sed valere donec priuetur, teneat Inr. ocen. in c. cum nostris. de concess. prab. num. 1. Anchar. in regu. peccati venia. in 6. l. opposito. & cum Speculatore Franc. in dict. reg. 1. numero 5. ad finem. & cum Rainerio, Syluest. verb. excommunicatio. 4. nume. 4. & Nicol. Plouius de irreg. reg. 44. quam censet esse probabilem in rigore iuris, Sua. 5. tomo de censuris, disp. 40. sect. 2. ex nu. 29. Nostram tamen, quæ communis est esse securiorem, & practice probabiliorem. Et procedit etiam in beneficiis simplicibus, licet Cerola l. 5. par. verb. priuatio. §. 2. 2. parte. ver. irregularitas. §. 10. ignoranter dicat, quod irregularis, & homicida, si non est homicida ex industria, non est ipso iure inhabilis ad beneficia simplicia, & quæ ordinem sacrum non requirunt, & Caputaquen. dict. decision. 236. quem non intellexit, loquitur enim de irregularitate ex morbo sine culpa contracta, de quo infra cap. seq. num. 20. Et ipse Cerola dict. §. 10. in fine, dicit, quod communis est in contrarium, maxime quoad homicidam, secundum Couarr. dict. §. 7. numero 1.

Igitur homicida, qui est irregularis, nec ad ordines promoueri potest, c. si. de temporib. ordin. cap. de 6. cetero de homicid. Concil. Trid. sess. 14. de refor. cap. 7. nec in susceptis ministrare, c. suscepimus. de homicid. & d. c. 2. de cler. pug. in duell. beneficium obtinere nequit, dict. c. 2. in fin. & Concil. Trid. d. c. 7. collatioque illi facta non valet, sed est nulla ipso iure, Felin. c. 2. de rescript. n. 4. & in d. inquisitionis. de accus. n. 7. Aufrer. ad capellam Tolos. de cis. 208. numero 2. Salzedo in pract. crimin. Berna. Diaz. c. 94. lit. A. vers. notatu tamen, Nauar. in man. d. capitulo 27. nume. 249. al. as 251. Ioannes Gut. plures referens cano. quest. d. l. c. 5. numero 92. Cerola in praxi secunda p. verb. homicida. §. 1. Corduba in sum. qu. 42. Man. Rod. l. 10. capitulo 179. numero 1. Vega l. p. summa, capitulo 36. casu 13. & Tollerus in Summa libro 1. capitulo 88. vers. 9. secundum editionem Romanam. Molina sup.

Et facit declaratio S. Congregationis Concilij super d. capitulo 7. supra adducta l. p. cap. 5. numero 136. Suarez d. 5. tomo disp. 44. sectione 4. numero 34. & vide ibi dict. Et facit etiam declaratio l. infra adducta n. 53.

Et fuit resolutum in vna Curcolen. canonicatus vigesimo quinto Maij 1601. & 22. Martij 1602. coram domino meo Corbuba, ut in decisionibus seqq. 25. Maij, 1601.

Contra sententiam Ordinarij Varen. & Auditoris camerae opponebatur de nullitate, & iniustitia, nullitas respectu Vicary deducebatur, quia fuit allegatum suspectus, & tamen processit in casu respectu Auditoris camerae: quia confirmauit sententiam nullam per illum latam, sed hac nullitas non placuit Dominis: quia cum de ea non fuerit oppositum coram Auditore camerae, non potest post confirmationem amplius opponi. Rota dec. 17. de re iudica. in antiquis. Felin. in c. ea quæ. numero 1. vers. prodest. auth. eod. titulo Quo vero ad iniustitiam illa pendebat à iustificatione gratis, in qua multa narrabantur, quæ non apparebant verificata. Quibus omis- sis quoad principalem narrationem, quod scilicet Raphael homicidius interuenerit, & ideo sua provisio fuerit nulla, satis visum fuit dominis iustificatum, ex testibus maxime §. 6. & 10. deponentibus quod ipse interfuit in occisione Luscorum, & quod unum ex eis vulnerauerit, inferens autem vulnus ei qui propemodum erat moriturus.

Episcopi, nec ei se possunt subicere, nisi in casib. à iure expressis, qualis non est iste. Vgolin. alios, citans de cens. l. ab. l. c. 2. §. 17. n. 5. Solis de cens. l. 2. l. 10. l. 2. c. 3. nu. 13. & seq. Quidquid dicat Suar. d. num. 7. & 12. & Man. Rod. in sum. l. 10. c. 130. n. 2. & quest. reg. l. 10. q. 20. art. 30. ad fi. & Sair. de cens. l. 7. c. 7. nu. 23. Henri. in sum. l. 6. c. 16. §. 8. & lib. 7. c. 25. §. 2. & lib. 14. cap. ultimo. §. 5. ad finem. Auila de censu. 2. p. c. 7. disp. 1. dub. 6. Moli. tra. 3. disp. 61. n. 4. & §. 5. & disp. 70. in fin. & alij. Circa quod vide Breue Pij Quinti, concessum Superiorib. Ordinis Prædicatorum, quod ponit Manuel Rodriguez dict. art. 9. & in explicatione Bullæ ad finem, & consonat censura Magistri S. Palatij, in Emano. Sa. pag. 145. n. 61. Non tamen excluditur cap. sede vacante. Henriquez d. lib. 6. c. 16. §. 1. & l. 14. cap. 20. §. 1. Cenedo supra, Manuel Rodriguez d. quest. 61. ar. 9. Suar. d. 4. tomo disputatione 30. section. 2. numer. 4. Auila dict. disputatione 10. dub. 6. & dixi supra 5. p. c. 7. num. 41. vbi alios citavi. Quamuis t. loquendo de dicta absolute diffinitate. Cuius prima ratio, quod id solum conceditur Episcopis, & sic non est extendendū ad capitulum, tollitur, exhibi dictis. Et secūda quoad hæresim, quod id conceditur Episcopis per seipso, & Capitulum non potest absolueri per se ipsum, respondetur, quod cum sede vacante iurisdicatio, debeat exerceri per Vicarium Capituli ex eodem Concilio sessione 24. cap. 16. de reformatione. ipse Vicarius loci Episcopi deberet ab hæresi absolueri per seipsum, & ad eū sine commissione speciali transfret talis facultas, iuxta dicta d. cap. 7. à n. 28.

Sed Episcopi illarum regionum, in quibus Concilium t. Tridentinum adhuc receptum non est, non possunt vti ista facultate concessa in hoc decreto cap. 6. vt his verbis etiam censuit S. Congregatio Concilij, cum t. homicida vero voluntario etiam occulto, (sub quo intellige etiam mandantem, & consulentem, Toletus infra versic. 6.) nullo modo poterunt Episcopi dispensare, nec etiam ad minores aut beneficium simplex, vt in dict. cap. 7. & 6. Concilij, & aduertunt Nauar. supra, Ludouicus Lopez, Manuel Rodriguez & consil. 13. num. 3. de homicidio. & alij, & Ioannes Gutierrez Canonice. quest. lib. 1. cap. 13. n. 61. Graffius, in decis. aureis casuum conscientie. lib. 1. cap. 13. num. 36. cerola in praxi. 1. parte, verb. priuatio. §. 2. & optime Vgolinus d. cap. 33. de irregularitate. §. 2. n. 1. & 2. & cap. 62. §. 2. num. 4. Marcus Anton. Genuen. cap. 66. num. 15. Don Iuan. Vela de penis delictorum c. 15. pag. 79. Flores de Mena qu. 9. num. 13. & 14. & Sairus lib. 7. cap. 7. numer. 14. & 19. Auila d. disp. 6. sect. 5. dub. 3. Tolet. lib. 1. c. 88. vers. 6. & quoad beneficium Moli. d. tra. 3. disp. 77. numero. 11. Quidquid t. dicant Bannes sup. & Henriq. d. lib. 13. c. 57. §. 1. & lib. 14. c. 19. §. 1. Cerola, 2. p. ver. dispensatio. §. 3. Licet t. ante Concilium possent cum eo dispensare ad beneficium simplex obtinendum, & etiam iuxta communioem sententiam ad minores ordines iam susceptos, vt in c. 2. de cler. pugnant. in duello, quod de homicidio voluntario videtur loqui, Doct. ibi; maxime Hostien. Ioan. And. Card. & But. & Alex. de Neuo in addit. ad Abbat. ibi. num. 7. Staphil. de litera gratia, titulo de variis modis vacationis. §. quando quis veniat priuandus beneficio. n. 11. Petrus de Baifio in directorio electionum, 2. p. cap. 10. nu. 6. Couar. in d. Clemen. si furiosus. 2. par. §. 3. n. 5. Plaça de delict. c. 11. nu. 11. Nauarrus conf. 45. n. 1. de homicid. Salzedo in praxi. c. 94. lit. B. Ioann. Gutierrez Genuen. & Don Ioan. Vela supra, Armill. verb. irregularitas, n. 92. Man. Rodrig. d. c. 179. n. 2. Toletus d.

lib. 1. c. 88. ver. 4. & 5. Auila vbi proxime. Molina dict. numer. 5. & 11. Quinimo t. nec cum homicida casuali non occulto, poterunt hodie Episcopi dispensare etiam ad minores ordines iam susceptos, aut beneficium simplex, ad quod antea poterant, etiam esset publicus, vt in d. cap. 2. & cap. continebantur, & ca. ad audientiam, de homicid. Villadiego, Couar. dict. numer. 5. Cosmas Philiar. & Toletus ad fin. vbi supra. & Graf. lib. 2. c. 62. num. 10. vt apparet ex d. cap. 7. Concil. vbi Concilium vult, Ordinarios non aliter dispensare in homicidio casuali, nisi ex commissione papæ, & causa cognita, & ita tenent Maiolus d. lib. 5. c. 48. §. 3. n. 18. Vgolin. d. c. 33. §. 3. numero tertio & quarto, & Toletus d. c. 88. ad fin. Et sentire videtur Doctor Sahag. in cap. at si clerici. §. de adulteris à n. 100. de iudicis. & facit quod in simili dicitur inf. 1. p. c. 5. numer. 371. & seq. Quamuis t. contra teneant Naua. Cosm. Philiar. 28 Graf. Ludo. Lop. Man. Rod. & alij sup. & Henriq. d. lib. 13. c. 57. §. 2. & lib. 14. c. 9. §. 3. in gloss. lit. C. & c. 19. §. 2. & Sairus sup. numero vigesimo, Auila d. sectione quinta dub. 2. Molina d. numero 11. dicentes, quod quantum ad homicidam casualem nihil innouauit Concilium.

Quorum sententia t. poterit procedere in mutilatione membri, in qua etiam si sit voluntaria, nihil innouauit Concilium, & in ea etiam voluntaria, si est occulta, potest Episcopus dispensare, ex d. 6. 6. quod solum excipit homicidam voluntarium: sub qua t. exceptione non intelligitur mutilatio voluntaria, cum vere non sit homicidium, Manuel Rodri. d. ca. 180. n. 1. & d. 9. 24. art. 10. & in additione Bullæ ad §. 13. n. 6. Suarez d. §. 10. disp. 44. sect. 2. n. 4. & sect. 3. sen. 4. n. 35. & tenet etiam in proposito, Henriquez d. c. 57. §. 13. glossa, lit. H. & d. ca. 19. §. in glossa, lit. I. Tolet. d. cap. 88. vers. 6. & c. 89. n. 3. & Genuen. d. c. 66. nu. 9. Auila d. sect. 5. dubio 4. Molina dict. disputatione. 79. sub numero 8.

Et facit Constitutio t. Pauli Tertij, anno 1549. in fauorem Societatis Iesu, vbi in facultate dispensandi in irregularitate cum personis Societatis excipit homicidium voluntarium, bigamiam, & mutilationem membrorum, vt in libro litterarum Apostolicarum Societatis Iesu, pag. 40. Et ita t. censuit S. Congregatio Concilij super dictum c. 6. his verbis, ibi: Homicidio voluntario, appellatione homicidij non venit mutilatio membri. Nec obstat glossa in clem. de homicid. quia præcedit quoad incurrendam irregularitatem, non quoad dispensationem. Et t. referunt Suarez & Genuen. ibi, quamuis contrarium sentiant Nauar. d. c. 27. num. 194. versic. septimo colligitur, & Maiolus d. lib. 5. cap. 30. n. 1. & tenent expresse Ludouicus Lopez d. 2. tomo 3. parte, capit. 22. & candelabrum aureum in appendice, capit. 1. numero undecimo & alijs Henriquez dict. capit. nono, §. tertio, in text. & in gloss. littera Z.

Similiter etiam quoad homicidium t. voluntarium iustum videtur nihil innouasse Concilium, & sic in isto poterit hodie etiam dispensare Episcopus ad beneficium simplex obtinendum & minores ordines iam susceptos, vt antea poterat, argument. dict. cap. 2. de clericis pugnant. in duello. Ita Manuel Rodriguez c. 183. conclusionem 1. 2. & 3. Toletus dict. cap. 88. versic. 3. & Auila dict. sectione 5. dubio 2. ad finem. qui male ait, quod potest dispensare etiam ad suscipiendos minores, cum Medina dict. §. 12. quem sequitur Ludouicus Lopez d. 2. tomo 2. par. c. 30. cum tamen etiam in susceptis non posse dispensare, videatur velle Armilla d. numero 92. & Toletus ibi.

35 Aduertendum est tamen, quod Nuncij Hispaniarum solent habere facultatem dispensandi in homicidio casuali, etiam publico: solet enim eis dari facultas dispensandi super quacunque irregularitate, non tamen occasione homicidij voluntarij, harefis, læzæ maiestatis, vel bigamiz, vel indebitæ perceptionis fructuum Ecclesiasticorum quomodolibet contracta, vt in facultatib. D. Cæsaris Speciani Nuntij Sixti V.

36 Et similiter t Commisarius generalis Cruciatæ potest in homicidio casuali etiam publico dispensare, nam inter alia datur ei sequens facultas.

Item similiter conceditur facultas Commissario dispensandi, et componendi super irregularitate cum iis, qui quibuscumque Ecclesiasticis censuris ligati, missas, et alia diuina officia, non tamen in contemptum clauis celebraverunt, seu alias illis se immiscuerunt, et super alia qualibet irregularitate, præterquam ratione homicidij voluntarij, aut simonia, aut apostasie, aut hæresis, vel propter malam ordinum suspensionem contracta cum retentione beneficiorum, et fructuum ex eis perceptorum, et infamie, ac inhabilitatis exinde prouenientis, abolitione, et executione ordinum non male susceptorum. Vt in Bulla Latina, et Summario Latino confesso 37 per Pium V. et Gregorium XIII. explicant Manuel Rodriguez in explicatione Bullæ Cruciatæ, §. 13. et in additione ad eundem §. Henriquez libro septimo, c. 13. §. quinto, et Candelabrum aureum, in appendice, cap. 11.

38 Circa quas facultates t est dubium, an quando in facultate dispensandi, super irregularitate excipitur irregularitas contracta ratione homicidij voluntarij, sub illa exceptione veniat homicidium voluntarium iustum, ita vt vigore talis facultatis non possit in eo dispensari.

39 In quo in primis t certum, Episcopum vigore facultatis Concilij d. c. 6. non posse in homicidio voluntario etiam iusto dispensare, nam in illo solum datur facultas dispensandi irregularitate proueniente ex delicto, et sic ex illo decreto non potest dispensare super vlla irregularitate occulta proueniente aliunde quam ex delicto proprio, et consequenter, nec super homicidio iusto, nec super bigamia, nec illegitimitate. Nauarrus in manuali cap. 27. numero 194. in fine, et n. 217. etiam in fine, et conf. §. 9. de homicidio (nec in hoc tenet contrarium d. cap. 27. numero 240. quidquid dicat Man. Rodriguez statim citandus) Salzedo in praxi cap. 14. littera C. Vgolinus d. ca. 33. §. 1. numero 1. et cap. 44. §. 2. numero 4. et cap. 62. §. 2. numero 5. Cerola 1. parte, vers. irregularitas, §. 8. Genuen. d. cap. 66. numero 7. Bannes supra dubio 2. Graf. libro 1. cap. 13. numero 37. et 39. Summa Corona 3. parte de irregularitate, numero 22. et 4. parte, cap. 6. de Sacrament. Pœnitent. numero 26. Vega in summa 1. parte, cap. 46. casu 6. et cap. 127. casu 27. et 2. parte, c. 15. casu 40. et in Espejo de curas, cap. 11. numero 287. et c. 12. numero 323. P. Ledefina in summa de matrimonio, capite 34. post quintam conclusionem, et infra Suarez d. 5. tomo, disputat. 49. sectione 6. numero 9. et disputat. 50. sectione quinta numero quinto, Melina d. disputat. 79. numero 8. versiculo 4. et Manuel Rodriguez in summa 1. tomo, cap. 178. numero 9. et questio. regul. secundo tomo, quest. 105. articulo 2. quamuis 1. tomo, d. quest. 24. articulo 8. et 9. contrarium tenuisset. Et quamuis Auila 7. par. disp. 3. dubio 7. teneat, Episcopum per Concilium d. c. 6. posse dispensare in illegitimitate ex delicto occulto proueniente, at disput. 6. sectione 5. dubio primo, docet facultatem Concilij ibi non posse Epi-

scopum dispensare in irregularitate ex defectu lenitatis.

Sed et quoad facultatem t dispensandi in omni irregularitate, excepto homicidio voluntario, mihi certum videtur, non posse vigore illius dispensari in homicidio voluntario iusto, sed comprehendi etiam sub illa exceptione, nam nomine homicidij in iure quoad materiam irregularitatis comprehenditur etiam occisio hominis iusta, vt in tu. de homicidio. Vgolinus de irregularitate, cap. 5. §. 2. numero 4. et Toletus dicto libro l. cap. 79. Et non sumitur ita stricte, metaphysice et formaliter, vt Caietanus, et sequaces statim ceciderunt, volunt pro occisione hominis iniusta tantum. Ita tenet Vgolinus dicto cap. 33. §. 1. numero 1. et 2. Aragon supra. et Bannes d. dubio 2. (quem male pro contraria parte citat Manuel Rodriguez dict. ar. 8. et 2.) et Toletus d. libro 1. cap. 88. versiculo 10. Quamuis contrarium t teneat Caietanus in summa 4. verb. irregularitas, ad finem. Armilla eodem verbo, numero 13. Nauarro dicto cap. 27. numero 240. Polanco in directorio confessorij, tit. de irregularitate. reg. 3. Candelabrum aureum de irregularitate, a. nune. 327. dicens, sic fuisse in facti contingentia resolutum in sancta Pœnitentiaria Romæ (quod non credo) Summa Corona dicto numero 22. Ludouicus Lopez dicto 2. tomo, 2. par. cap. 30. Henriquez d. libro 14. c. 9. §. 3. et c. 19. §. 4. maxime in glossa lit. K. Manuel Rodriguez in summa, 1. tomo, cap. 173. numero 4. et quest. regul. 1. tomo, questio 24. articulo 8. et 9. Qui tamen 2. tomo, quest. 105. articulo 2. forte variat, Vega in summa prima par. cap. 121. casu 8. et cap. 127. casu 27. et in Espejo d. cap. 12. numero 325. P. Ledefina in summa 2. parte tract. 3. ca. 13. §. 1. conclusionem, Cerola supra et Anton. Rochus Veronen. de visitatione, verb. homicidio voluntario. et Compendium Bernardorum Hispaniæ, sub verb. homicidium, et Auila d. dubio 1. Molina d. numero octauo, vers. 5. Et sequuntur t Couarruias dicto §. 3. ad finem 42. Plaça d. c. 11. numero 11. Ioannes Gutierrez Canonie. 9. libro secundo, cap. 6. numero 170. alia ratione, scilicet, quod tamen hoc homicidium voluntarium vere sit, tamen quoad hoc casuale censetur, quippe nullam culpam habeat. Sed hæc ratio non habet in iure fundamentum, et ita eam impugnat Auila d. dubio 1. reprehendens Couarruiam, et Plaça. t et quod dicatur homicidium voluntarium, et quod casuale in proposito, vide Caietanum 22. questione 64. articulo ultimo. Nauarrum dicto cap. 27. numero 240. Couarr. in d. Clemen. si furiosus. 2. parte, initio, et §. 1. numero 2. Vgolinum dicto cap. 33. de irregularitate. Anton. Rochum de visitatio. d. verb. homicidio voluntario. Marcum Anton. Genuen. d. cap. 66. numero 7. Ludouicus Lopez 2. tomo 2. par. cap. 28. in principi. et cap. 30. Man Rodriguez in summa primo tomo, cap. 176. 177. et 78. Toletum d. libro primo cap. 77. et 79. Gabr. Vazquez 1. 2. disput. 100. numero 39. Suarez d. 5. tomo, disputat. 44. sect. 1. et disput. 45. sect. 2. et Vegam in Espejo, cap. 12. numero 325. Auilam de censuris, 7. parte disput. sexta sect. secunda dubio 1. Molinam tract. tertia disputat. 3. §. 33. et 39. et alios. Et t sequentes declarationes S. Congregationis Concilij super dictum cap. 7. sess. decimaquarta de reformatione. Mandans homicidium in persona vnus, si committatur in persona alterius, non incurrit irregularitatem, que contrahitur ex homicidio voluntario, 1587. Secundo quarebatur, an is, qui mandauit aliquem baculo vulnerari, eo expresso, ne occideretur, si mandarius armis percussit, et occiderit, intelligatur incidisse in hoc decretum Concilij, vt omni oratione, ac beneficio et officio absque

spe dispensationis perpetuo carere debeat. Congregatio censuit negativè, & hanc opinionem confirmat Nauar. in man. c. 27. n. 240. Consilium enim requirit homicidium per industriam, per insidias & ex proposito.

45 Et quod dicatur occultum in proposito. Nauar. d. cap. 27. numero 250. alijs 255. ait illud esse occultum, quod non est publicum etiam si ab aliquibus sciatur, sequuntur Maiolus dict. libr. 5. cap. 51. numero 4. Ant. Rochus de visitatione verb. occultus. Cerola in praxi 2. parte verb. irregularitas, §. 1. Genuen. dict. cap. 66. numero secundo, Candelabrum aureum de irregularitate, numero 315. Cechus de casibus reservatis, casu ultimo, numero primo & casu 1. de irregularitate circa finem, Ludouicus Lopez 2. tom. 2. part. cap. 8. Henriquez dict. lib. 14. cap. 20. §. 4. Vega in summa 1. part. cap. 49. casu 16. Sorbo in Compendio Mendicantium in resolutionibus materia absolutionum, pag. 48. Toletus dict. lib. cap. 89. numero quinto & ibi Victorellus in annotationibus Compendium Bernardorum, verb. absolutio quoad monachos, sub §. II. Azor 1. par. lib. 8. cap. 10. quest. 10. Thomas Sanchez de matrimonio, lib. 2. disp. 37. numero undecimo & lib. 8. disp. 34. numero quinquagesimo quinto, Auila de censuris 2. part. cap. 7. disp. 1. dubio 11. 2. conclusio. & 7. part. disp. 1. decima dub. 6. & Suarez 4. tomo disp. 30. sect. 2. numero secundo & 5. tomo disp. 41. section. 2. numero sexto, Molina dict. disp. 79. numero octauo versicul. secundo, & videtur Man. Rod. dict. 1. tomo quest. regul. questione vigesima-quarta art. 11.

46 Sed quamuis ista sententia probabiliter possit admitti quoad breuia penitentiarum in foro conscientie, in quibus adest clausula, dummodo impedimentum occultum sit, de quibus Thomas Sanchez dict. numero quinquagesimo quinto, tamen in proposito verius est, occultum dici, quod non potest probari, id enim proprie dicitur occultum, & vestra, de cohabitatione clericorum, facit glossa in c. manifesta. 2. quest. 7. Et ita videtur tenere Graf. dict. lib. 1. cap. 13. numero 45. dicens occultum, id, quod processit in actu, prout opponitur probabilis, id est, cuius non sunt legitimi testes, si ab aliquibus sciatur, non autem ut opponitur

47 publico, vel notorio. Et ita censuit Sancta Congregatio Concilij, ut apparet ex seqq. declarationibus super dictum c. 6. sess. 24. ibi: Occulto, Intelligendum est occultum secundum terminos iuris. Alia Absolutus, vel dispensatus à proprio Episcopo in materia delicti perpetrati coram duobus, vel tribus testibus, quod tamen non fuit notorium, non est tunc in conscientia, quia Concilium vult termino occulti, quod proprie loquendo dicitur, quod probari non potest. cap. vestra, de cohabitatione clericorum, at per duos testes probari potest, & verba Concilij debent intelligi secundum proprietatem. Idem respondit de illis, qui occasione delictorum occultorum fuerunt inquisiti, sed quia non potuerunt delicta probari, rei ipsi non fuerunt quidem absoluti, nec dimissi, nec alio modo, sed simpliciter dimissi, recepta promissione de se presentando, non posse istos vii huius Canonis beneficio, quia deducta ad forum contentiosum, sicque sufficit sola deductio, quidquid in se sequatur.

48 Ex qua declaratione ita ad finem conuincitur, quod ait Candelabrum aureum de excommunicatione numero quadragessimosecundo, & sequitur Graf. dict. cap. 13. numero, Quod si delictum deductum sit ad forum contentiosum, non tamen probatum, unde reus absoluitur, potest Episcopus dispensare, quia adhuc manet occultum, & non fuit deductum cum effectu, ex quo non fuit probatum, & quod ita grauissimi Do-

ctores Salmantica tenuerunt, licet alij contra. Quod etiam tenent Vega Suarez in summa 2. p. ca. 15. casu 2. Suarez dict. disp. 41. sectione 2. num. 6. & Sairus libr. 7. cap. 7. n. 12. & Molina disp. 79. n. 8. ver. 2. & 3. dicens tamen, ante absolutionem non posse, licet crimen deductum non sit probatum. Et ita idem ait Henric. 49 dict. libr. cap. 20. §. 4. in reo qui in medijs etiam de priuatis vicit causam, & absolutus est. Et nouissime Marc. Anton. Genuen. dict. cap. 66. numero 5. & 6. & Sairus ibi, & Thomas Sanchez dict. disputatione 37. numero duodecimo & d. disputatione trigesimaquarta numero 57. Auila supra 3. conclusio, dict. dubio 11. & dict. disputatione 10. dubio 6. ad finem, qui dubio 7. sequenti idem ait, quando iudicium est finitum, & punitum delictum, contra Ioannem Gutierrez & Manuel Rodriguez. Sed ita re vera concilium ibi absolute excipit deducta ad forum contentiosum, & sic sola deductio sufficit, ut Episcopus dispensare non possit vigore illius decreti. Et illorum sententia admitti potest in secundo casu dicti decreti Concilij de absolutione in casibus occultis, etiam Sedi Apostolicæ reservatis, ubi nihil dicitur, de deductis ad forum contentiosum, maxime, cum illa absolutio in foro conscientie tantum, licet Auila dict. disputatione undecima id non advertit. Si tamen post dispensationem sint deducta, ait Toletus dict. cap. 89. numero quinto, dispensationem factam in prodesse foro interiori, non in exteriori.

Tandem notandæ sunt sequentes declarationes 50 S. congregationis Concilij super dictum cap. 7. sess. 14. de reforma. Prima, An, si omni diligentia ut praecaueret adhibita, dum operam rei illicitæ daret, solo casu fortuito homicidium commisit, irregularitatem incurrit, adeo, ut ordines suscipere, ac beneficium obtinere absque dispensatione non valeat. Congregatio censuit in contrarium. Secunda, Fuit delictum, quod istud caput non inducebat novam irregularitatem, & ideo ille, qui dabat operam rei licite, & omnem adhibuit diligentiam, ne sequeretur homicidium, deinde sequatur, non incurrit irregularitatem. capite ex literis. & capite finali de homicidio, fuit resolutum, quod Concilium loquatur in eo, quia fuisse in aliqua culpa, & indigeret dispensatione. Tertia ibi. Repellendo, & Congregatio Concilij censuit, hoc etiam habere locum, cum agitur repellenda vi illata patri.

Sed restat dubium, ita impetratio beneficij facta à Papa per irregularem, seu homicidam valeat, propter clausulam in literis Apostolicis apponi solitam, teque à quibusvis, &c. quæ sumitur ex clausula supplicationis, & cū absolutione ad effectum presentium, &c. de qua infra cap. 13. n. 59. in quo cordubensis in sum. quest. 41. dicit, ordinarium stylum curiæ Romanæ esse, quod dispensetur simul in censuris, ut collatio teneat, & sic homicidam, cui facta est collatio manere tutum, ex quo per dispensationem subblata est irregularitas, & ipse mansit habitatus. Sequuntur Ludouicus Lopez 1. tomo cap. 245. vers. secundum à nobis, Manuel Rodriguez 1. tomo cap. 179. n. 1. & Vega 1. parte summa, ap. 36. casu 15. Et quod in literis absolui solet à censuris, & irregularitate, ait Lessius libro 2. c. 34. num. 203. in fine. Sed ita non est verum, nam solum de stylo datur absolutio, non dispensatio à sententijs, censuris, & pœnis ad effectum presentium dumtaxat consequendum, sub quo non venit irregularitas quæ non est censura, ap. quærenti. de verbor. significat. nec absoluitur, sed dispensatur. Et ita quod dicta clausula non profit irregulari, tenet Nauar. conf. 17. num. 1. de clerico excommunicato, & consil. 48.

fil. 48 de sentent. excommunication. ad finem. Flamin. Paris. de resignatione benefic. lib. 4. q. 3. num. 40. & 41. & lib. 8. quest. 7. a num. 112. Ioannes Gutierrez canon. quest. lib. 2. cap. 5. numero 94. & Man. Rodriguez in summa. tom. 2. cap. 29. numero 5. & Vega dist. cap. 36. casu 15. qui sibi non constant, Sairus lib. 2. cap. 5. n. sexto ad finem. & lib. 6. cap. 2. numero vigesimo secundo & Rota in illa Curcolen. canonicatus supra adducta, numero 57 octavo. Vnde et etiam facultas absoluendi à censuris & penis, data per bullas, seu iubeas, non includit irregularitatem, & ita habet stylus Curiae, ut post Villadiego de irregularitate, in fine docet Nauar. in manuali cap. 2. numero 194. & 250. vers. 9. quod alias numero 254. & consil. 7. num. 2. de temporibus ordinationum, & 4. numero tertio de filius presbyterorum. & consil. 82. numero tertio de simon. sequuntur Maiolus de irregulari. lib. 5. capit. 51. numero septimo Flamin. Paris. de resignatione benefic. lib. 8. quest. 7. numero 213. dicens communem opinionem. Vgolinus de censuris, tab. 1. cap. decimo §. 4. numero undecimo ibi; Nam & in irregularitate, & cap. 26. numero secundo & de irregularitate. capit. 62. in princip. numero septimo Salzedo in practica Bernardi Diaz, cap. 26. lit. C. vers. 6. Licentiatu Antonius Gomez in explicat. Bullae Cruciate ad 10. clausulam, numero trigesimo primo, Cerola in praxi Episcopali. 1. part. verb. irregularitas, §. 13. & 2. part. eod. verb. §. 7. in praxi penitentiali, cap. 2. §. 18. Doctor Sahagun in cap. at clericis, §. de adulter. & indic. numero 122. & 123. Flores de Mena quest. 9. numero undecimo & communiter canonistae, & ex Theologis cosmas Philiar. de officio sacerdotis 1. par. lib. 4. c. 6. & in additione postea post finem 3. partis candelabrum aureum de irregularitate, seu de dispensatione, numero 331 qui citat Ledesman 1. par. c. quarto quest. 26. art. 2. ad finem. & dicit tenere communem canonistarum, & generalem curiae Romanae stylum. Ludovic. Beia. in resp. casuum conscientiae, casu decimo septimo ad finem, echus de casibus reservatis, casu 1. de irregularitate, sub numero quadragesimo Graf. lib. 1. cap. 32. numero decimo quarto & lib. 4. cap. 15. numero vigesimo septimo & de casibus reservatis, lib. 2. cap. 17. numero trigesimo quinto Ludouicus Lopez in instruct. conscient. 1. tom. cap. 242. & praefertim 2. tomo 1. part. capit. 62. & 2. part. cap. 8. dicens contrariam non esse tutam, nec vlla firma ratione suffultam, Summa Corona 4. parte, c. 6. de sacramen. Penitentiae, numero vigesimo quinto notabili 3. Henriquez in summa lib. 7. capit. 13. §. 6. & lib. 14. capit. 17. §. 4. Bernar. in sum. cap. 35. numero quinto & 100. Pedraza in summa lib. 2. cap. 4. in princip. Sorbo in compen. Mendican. verb. confessiones, ad finem, pagin. 156. compendium Bernardi verb. absolutio, quoad monachos, sub §. primo lit. D. Llamas 1. par. methodi. cap. 12. §. trigesimo quinto Toletus in summa lib. 1. ca. 31. alias iuxta editionem Romanam, capit. 89. ad finem, Sairus de censuris, lib. 1. cap. 1. numero decimo octavo & lib. 6. cap. 2. numero trigesimo tertio & lib. 7. capit. 14. a numero primo & constanter Manuel Rodriguez in sum. 1. tomo, cap. 164. numero tertio, & q. regul. 1. tomo, qu. 20. art. decimo septimo & questione 62. artic. 12. & in additio. bullae ad §. de circumteritium numero 4. quamvis in explicatione ipsius bullae, §. 9. numero 64. contrariam sententiam dixisset probabilem, & nouissime Suarez dist. 5. tom. de censuris, dist. 1. sect. 3. numero quinto & sexto & dist. 3. quadragesimo sect. 3. numero 3. dicens contrariam sententiam esse falsam, quamquam nonnulli Theologi illam amplexi sint, & multi confessarii iunius doctorum eorum autoritate nixi illa facultate vtantur, Aila 1. par. dubio 5. & 7. part. dist. 1. dub. 1. in fine, &

praefertim dist. decima dub. 4. & late Molina tractat. 3. dist. 80. Acofta de Andrada 48. in Bulla cruciatæ. Quæ t sententia mihi est certa, & confirmatur ex iubeis, quæ modo conceduntur, in quibus declarat summus Pontifex non esse suæ intentionis, quod virtute illorum possit in aliqua irregularitate dispensari. Et approbatur t in concilio 3. provinciali Mediolanen. tit. de his quæ ad Sacramentum Penitentiae pertinent, vers. confessori, ubi sic dicitur: Ne confessori sacerdotes cum sibi facultate, vel ex iubileo, vel ex aliis Apostolicis literis concessa penitentium confessiones audire, eosdemque a peccatis etiam grauioribus, quæ admiserunt, & a penis item, ac censuris, quibus irreti sunt, absolueret licet, cum eo qui in irregularitatem incurrit, dispenset, nisi eius facultate illis literis nominatim expressa. Quod concilium licet nos non liget, tamen praestat maximum argumentum pro ista sententia, & pro dicto stylo Curiae. De quo etiam nouissime testatur Magist. S. Pala. in indice librorum expurg. in Eman. Sa pag. 16. n. 19. sic corrigens: Non est vilo modo tenenda sententia quorundam affirmantium: quia in contrarium est praxis Romanae Curiae, & omnis Canonistarum doctrina, quæ optima nititur ratione. Potestas enim absoluendi non potest extendi ad irregularitatem, quæ tollitur dispensatione, non absolutione, & ita tenendum est, quamvis in irregularitate contracta ratione peccati, seu ob delictum contrarium teneant Soto in 4. dist. 22. quest. 3. art. prima Cordoua lib. quinto questionum, quest. 43. dub. quarto & in summa, quest. 28. & 144. circa finem. Barto. Medina 1. 2. question. nonagesima sexta, art. 4. & in summa lib. 1. c. 11. §. nono & duodecimo & lib. 2. c. 12. Bannes 2. 2. qu. 64. artic. 8. 4. parte, dub. 1. & ibi Saloni 4. controuers. Vega in summa, 2. part. capit. decimo quinto casu 2. §. 9. & 10. & in Espeio de curas c. 12. §. 31. P. Ledesma in summa 1. par. tit. de censur. c. 1. & Ioann. Gutier. can. §. 1. c. 3. & dicit satis probabile Arag. d. art. 8. circa finem, dicens etiam nostram sententiam satis probabilem, & nouissime sequitur Nunno 3. parte, in expositionem Bullae Cruciatæ, §. ultimo.

CAP. XII.

De Corpore vitiatu.

SUMMARIA

Oportet etiam promouendos ad beneficia non esse corpore vitiatos, nam & 3. sunt irregulares, numero primo. De qua irregularitate, seu inhabilitate ex vicio, seu defectu corporali, qui sunt videndi, numero secundo. Non solum ad sacros ordines, & beneficia, quæ sacrum ordinem requirunt, sed nec ad minores ordines, & primam tonsuram, & consequenter nec ad vllum beneficium, promoueri possunt, qui corpore insigniter deformati sunt, ita ut sine notabili horrore aut scandalo ministri Ecclesiastici esse non possunt, aut sibi abscederunt membrum, aut partem membri, numero tertio. Nam isti simpliciter & absolute sunt irregulares, numero 4. Quod dictum est de abscedente sibi partem membri, quod sit irregularis, procedit etiam si non sit notoria eius culpa, n. 5. Quamuis contrarium teneant Hostien. & alij, num. 6. Non sunt irregulares, qui non sua sponte, sed casu, aut in